

Maandelijks uitgave van Kath. Thuisfront St. Michielsgestel.

De Kindersheid

Het is weer missie-optocht !

Zondag 25 Juni zullen wij ze zien: Negers, Chinezen, Indianen. O, aan paters en zusters zal het ook niet ontbreken. Ja, zelfs kardinalen en bisschoppen zullen ons Gestel bezoeken. Het hoogtepunt van de stoet is wel: de opening van de gouden poort door de paus zelf.

En langs de weg staan moeders, trots op haar jongens, die voor een paar uur tot bestuurders der kerk zijn aangesteld; verrukt over haar dochttertjes, die tot het leger der Engelen zijn verheven, en blij, omdat de grootste bengel van haar kinderstel haar toelacht met zijn zwarte negerkop .

Het is een hele aanpak geweest, om al die kleren bij elkaar te krijgen, want na de oorlog was er van onze oude voorraad niets meer over.

Dank zij de stevige hulp van de zelatricsen zijn wij er toch in geslaagd.

Het moet U dan ook niet verwonderen, wanneer er op het einde van de stoet een praal-wagen rijdt, die voorstelt: "De zelatricsen op vergadering bij Margo van Aggelen" ... Ere die ere toekomt !

Zo 'n missie-optocht is wel een typisch Brabants geval. Het is een teken van grote liefde voor de missie. Wat een missie-bisschoppen heeft Brabant niet voortgebracht. Jaarlijks vertrekken er missionarissen en missie-zusters, zonen en dochters van ons land-, naar ver afgelegen gebieden, tot uitbreiding van Christus' Rijk .

En die achterblijven steunen door geldelijke bijdragen en vooral door gebed dit schone werk, dat toch hun trots is. Het kan niet anders of Brabant moet een bijzonder plaatsje hebben veroverd in Christus' hart. Wij bidden niet alleen: "Uw Rijk kome.", wij werken er ook voor . Tegenwoordig is het nogal eens collecte. Nu ook, want als Martinus ons in de stoet is gepasseerd volgt de praalwagen: "Gestel steunt de missie".

Opeens staat er dan een Chineesje voor U: "Honki Ponki". Dat betekent: "Het is toch zo nodig" ! Stel het Chineesje niet teleur, want het is Uw eigen kind, dat die middag zijn best doet voor Christus Rijk .

Kapelaan. A. Rabou .

"DE GEHAAVEL" DE LUCHT

4e Jaargang

No. 5

Juni 1950.

Redactie : H.L.P. Eijkemans, A 37^d St.Michielsgestel
Correspondentieadres : Secretariaat E 148 St.Michielsgestel

Zomer

Het zware groen der bomen wiegelt even
in de vertedering van zon en wind ;
de wilde bloemen doen haar geuren zweven
totdat een bij zijn zoete voedsel vindt .

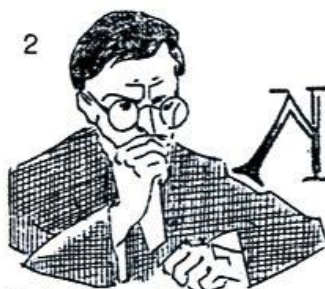
Loom staan de koeien in de wei te dromen,
het eerste hooi geurt uit de boerderij, -
een kind speelt met het schaduwspel der bomen,
de grote waakhond ligt er slapend bij .

Een eenzaam wandelaar gaat langs de wegen ;
hij is het brandend stof der stad ontvlucht
en zoekt langs veld en akker naar de zegen
van vruchten en het helder landgerucht .

Hij ziet het kind verdiept in zijn gebaren :
het tekent zwijgend in het grijze zand
een woord, dat alleen God hem kan verklaren
zo groots en zo eenvoudig als het land ,

Wat vreemde tekens, niemand kan het weten,
een vraag, die alleen kinderen verstaan
en ouden als zij alles zijn vergeten . . .
Verwonderd is de wandelaar voortgegaan'.

Gabriël Smit .

NIEUWS

UIT EIGEN LAND

Gelukkig is de temperatuur wat koeler geworden, anders zouden we zeker niet in staat zijn, een begin met deze rubriek te maken, Ja, we hebben het hier in ons landje zo ongeveer een week behoorlijk warm gehad. De temperatuur liep op tot 31 à 33 graden. En dat zo ineens van winterjas naar zwempak. Die overgang is wel wat al te groot. Gelukkig was het hier niet zo erg als in Engeland. Daar vielen de katten van de daken. Van de hitte. Wel eigenaardig, dat daar zoveel katten op de daken zitten. Of wellicht heeft men er zoveel katten, dat ze uit de huizen puilen. Maar we hebben nu toch in elk geval datgene, waarnaar we zolang verwacht hebben. Zomer. Of beter gezegd zomers weer, want volgens de kalender begint de zomer pas op 22 Juni. Het zonnige weer heeft het landschap geheel omgetoverd, zodat de terugkerende militairen Gestel bij hun thuiskomst in zijn beste pakkie gestoken zullen zien.

En naar de passagierslijsten vermelden zullen er deze zomer verschillende militairen naar huis en haard terugkeren. In de afgelopen periode zijn ook wij wederom in gelegenheid geweest een drietal repatrianten een "welkom thuis" toe te roepen

In Herlaer kwam soldaat Piet Pennings thuis. Het was er een hele drukte in de late avond. De feestverlichting brandde volop en vele buurtbewoners schaarden zich rond de ouderlijke woning, om getuige te zijn van de blijde thuiskomst van deze frontsrijder. Heel Herlaer vierde mede met het vreugdefeest in het gezin Pennings.

Maar ook de bewoners van de Heesakker hadden kosten noch moeite gespaard, om de thuiskomst van korporaal W. Schellings zo aangenaam en vreugdevol mogelijk te maken. De Nederlandse Leeuw (in hoogst eigen persoon) omkleemde de Nederlandse driekleur voor de ouderlijke woning, terwijl een haag van palmen aan het geheel een feestelijk cachet gaf.

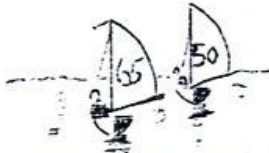
Kort daarop was het groot feest in Gemonde. Sold. Mies v.d. Boogaard was hier na een verblijf van bijna drie jaren in Indonesië, behouden weergekeerd. De vreugde in het ouderlijk gezin was vanzelfsprekend groot. Doch ook de buurtbewoners leefden mee. Voor een passende versiering en verlichting was zorg gedragen. Sold. v.d.Boogaard vertelde ons op een aangename wijze zijn ervaringen in het prachtige Oosten. Hij had in zijn soldatenleven veel geleerd en had zijn tijd nuttig besteed. Een aardige fotoverzameling deed ons even in Indonesië zijn.

Vele belangstellenden kwamen de repatrianten gelukwensen .

Doch ondanks het feit dat bijna al onze militairen zijn gerepatrieerd, zijn we (met uitzondering van de redacteur, doch die gaat nog een keer op z'n eentje), zoals telken jare, in de vroege morgenuren van 2e Pinksterdag met de muziekgroep van de kajotters, ter bedevaart naar de zoe-te Lieve Vrouw te 's-Bosch getrokken .

Kapelaan Rabou vergezelde de bedevaartgangers. In de St.Jan droeg Zijn Eerwaarde een H.Mis op voor de zielerust van de gesneuvelde Gestelse militairen. Tevens bracht hij God dank voor de behouden thuiskomst van vele Gestelse militairen en smeekte God de nog in Indonesië zijnde Gestelse soldaten behouden in hun ouderlijke woningen te doen weerkeren.

Er is weer veel gefeest in de afgelopen periode. Gradje Timmermans en zijn vrouw vierden hun 65-jarige bruiloft. Een zeldzaam jubileum, dat temidden van vele kinderen en kleinkinderen en familieleden op luisterrijke wijze gevierd is. Tot laat in de avond vierde het krasse paar dit feest in al zijn glorie mede. Door de buurtbewoners was aan de weg een prachtige ereboog opgesteld, terwijl tot aan de woning keurig versierde mastjes stonden. De woning van het feestvierende paar was op passende wijze versierd. De dag begon met een plechtige H.Mis in de parochiekerk van de H.Michaël. Voorafgegaan door gardes-d'honneur en bruidjes kwam het bruidspaar gezeten in een keurig versierde auto, waarachter - eveneens in een auto - de familieleden. De stoet werd gesloten door twee landelijke ruiters. Jammer voor het bruidspaar was het, dat de regen een spelbreker was bij de

feestelijke tocht naar de kerk.

Voor de tweede maal in enkele dagen tijds was het groot feest in de Theereheide. Het echtpaar H.v.d.Helm-v.Uden herdacht n.l. Dinsdag's daarop de dag dat het 50-jaren geleden in 't huwelijk trad. Ook hier hadden de buurtbewoners door een prachtige en passende versiering zorggedragen, dat deze dag voor het gouden paar een onvergetelijke zou worden.

De dag begon met een plechtige H.Mis. Trompetgeschal kondigde reeds vóór 9 uur de komst van het bruidspaar aan. Voorop gingen een viertal ruiters van de landelijke rij-vereniging. Gezeten in een prachtige open auto volgde hierop het gouden paar, omgeven door een stoet van bruidjes. De stoet werd wederom gesloten door ruiters van de rijvereniging.

De Harmonie St.Michaël bracht beide jubilerende bruidsparen een serenade, terwijl het voltallige college van Burgemeester en Wethouders hem gelukwensen bij deze jubilea kwamen aanbieden.

Nu we toch aan het feesten zijn, zetten we het feestprogramma maar even voort. Op 6 Juni j.l. was het feest op het klein Seminarie. Een feest, dat ondanks de zomerse temperatuur door de studenten van "Beekvliet" gevierd is op een wijze, zoals dat alleen studenten kunnen. Drs.J.v.Miert vierde op die dag n.l. temidden van zijn studenten, familieleden en de professoren zijn 25-jarig priesterfeest. Om half elf droeg de jubilaris in de kapel van het seminarie een plechtige H.Mis op, waarbij hij geassisteerd werd door zijn broers, de pastoors van Oploo en van de parochie "Heuvel" uit Tilburg.

Na de lunch werd op het voetbalterrein een match gespeeld tussen de filosofen van het Groot-seminarie en het voetbalelftal van het Klein-seminarie.

Het was een spannende wedstrijd die vanaf de ere-tribune werd gadeslagen door de regent van het Klein-seminarie, de jubilaris en verschillende professoren, terwijl vele studenten rond het veld hun favorieten aanmoedigden.

Een luidspreker-installatie zorgde voor de muzikale omljsting. Na deze "warme" wedstrijd werd de jubilaris gehuldigd in de recreatiezaal. Hier werd hij toegesproken door de Regent de oudste der professoren en de censor der studenten, waarna het

cadeau werd aangeboden.

In de avonduren bracht de harmonie "St.Michaël" een serenade en gaf in de op de cour opgestelde kiosk een kort concert .

En tenslotte E.H.B.O.-nieuws. De eerste cursisten van de tweede jeugd E.H.B.O.-cursus in Noord Brabant zijn geëxamineerd. Geslaagd zijn de dames: J.Verhagen, A.v.Vught,

N.Spooren, B.v.Oploo, N.v.Rooij, T.v.d.Boomen, S.Verbeek, A.v.Nielen, M.v.d.Sanden, W.Rutten;

Van de jongens slaagden: T.v.Grinsven, W.v.Gulick, H.en J. v. Oploo.

Heel wat meer barmhartige Samaritanen dan Samaritaners.

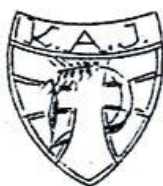
Maar och, laten de vrouwen zich ook 'ns 'n keer van de goede zijde zien .

Een vijftal leden van de R.K.E.H.B.O. uit deze gemeente zijn onlangs door het Ned.Rode Kruis onderscheiden met het herinneringskruis 1940 - 1945, als bewijs van grote erkentelijkheid voor het werk, in Rode Kruisdienst dan wel in de geest van het Rode Kruis verricht ten tijde van de bezetting,

de bevrijdingstijd als gedurende de eerste periode van herbouw van het Vaderland. Dit herinneringskruis 1940 - 1945 werd toegekend aan de heren: A.C.H.v.Beckhoven, F.Neijs, H.v.d.Sanden, G. Princeé en J. v. Zelst .

Hiermede zijn we weer na vele zweetdruppels en veel hoofdbrekend werk aan het einde van onze nieuwsrubriek gekomen. In ons volgend nummer wordt deze rubriek voortgezet .

K.A.J. - HOEKJE

Waarde Vrienden,

Behoorlijk regelmatig komen onze Kajotters uit Indonesië naar huis. Telkens weer worden we verrast met de mededeling dat de een of ander op de boot "zit", en iedere keer gaan dan onze gedachten even naar de tijd dat hij vertrok. Jong nog en onervaren zijn zij gegaan. Uiterlijk met een beetje bra-

nie, maar innerlijk met pijn in het hart om de scheiding van alles wat hun dierbaar is, en om het grote onbekende dat zij tegemoet gingen.

Een vreemd land met vreemde zeden en gewoonten, met een vreemde bevolking en dito klimaat, onder vreemde omstandigheden. En dan het gevaar van de oorlog die telkens dreigde, dit alles gingen zij tegemoet

Geen hulp of steun hadden zij meer te verwachten van hun ouders, zoals zij het toch zo gewend waren, en die hun moeilijkheden steeds uit de weg ruimen. Geen vermaning konden zij hem nog geven, zoals dit zo vaak nodig was gebleken. Hun oude, vertrouwde vrienden moesten zij in het Vaderland achterlaten.

Nu stonden zij op eigen benen. In een samenleving van enkel mannen, ver weg in een vreemd land.

Maar juist nu moesten zij tonen wat zij waard waren. Nu konden zij hun karakter laten zien. Nu kwam het er op aan om Vader en Moeder, de huisgenoten en vrienden niet te beschamen. Om trouw te zijn aan het Vaderland, aan de principe's en beschaving zoals die thuis golden, en aan het geloof. Dit standvastig te belijden en het onbekende met Godsvertrouwen tegemoet te treden.

O, de moeilijkheden waren groot. Juist voor hem die sterk wilde zijn. Omdat het dikwijls zo moeilijk is om vast te houden aan wat ver verwijderd is. Als het nieuwe om je heen overweldigend op je komt afgestormd. Het nieuwe, het andere, dat op zo'n verleidelijke wijze een ogenblik plezieriger lijkt maar nadien zo bitter is.

Dat een opgroeiende jongeman onder zulke moeilijke omstandigheden zijn levenservaring moest opdoen vervulden velen met zorg, en zeker niet in de laatste plaats hun ouders. Die voor hun kind, hun jongen toch, zijn levenspad zoveel mogelijk hadden geëffend, en moeilijkheden hadden voorkomen.

Het was daarom ook dat de K.A.J. deze rubriek in deze stijl hield, vermanend en opwekkend, herinnerend a.d. thuiskomst van straks, wijzend op het hoogste levensdoel en ideaal om zo de moeilijkheden en strijd mede te helpen overwinnen.

En ze hebben gewonnen onze Gestelse kajotters-militairen. Ze hebben gewonnen en zijn gebleven wie ze waren en treden nu met open oog, ouders en vrienden tegemoet en kunnen vrijuit spreken over hun tijd in Indonesië.

En daaraan denken wij als wij horen dat er weer één van onze

vrienden op de thuisvaart is. En dan zijn wij blij! Dan spannen we onze trommen en dan plaatsen we onze trompetten om hen feestelijk te ontvangen. Een van ons die de moeilijkheden fier doorstond, omdat hij het devies voor ogen hield dat alle jongen arbeiders samenbindt:

AAN CHRISTUS KONING TROUW !

CORRESPONDENTIE

Daar steeds meer militairen repatriëren wordt het aantal brieven iedere maand minder. Nog enkele maanden en schrijver dezer rubriek zal noodgedwongen moeten ophouden met zijn schrijven. Zover zijn we echter nog niet.

In de afgelopen maand kwamen toch nog 5 brieven uit de Oost bij ons binnen.

Om te beginnen dan een brief van Piet van Pinxten uit Malang, die het nog goed stelt. Het leven voor een sold. in Indonesië is volgens Piet nogal aan de dure kant. Steeds gaan de prijzen omhoog en dat is nu niet zo'n lolletje als het soldij hetzelfde blijft. Ook Piet weet er zich echter best doorheen te slaan.

Over rapatrieren is in zijn onderdeel nog niets bekend en hij verwacht dat zijn onderdeel mee van het laatst naar Holland zal vertrekken. Aan het eind van zijn brief verzoekt Piet om de hartelijke groeten over te brengen aan alle vrienden en bekenden.

Van midden Java een brief van Marinus van Helvoort. In heel het gebied van midden Java liggen nog slechts twee inf. Bataljons. Vandaar dat er voor Marinus weinig kans is om nog bekenden te ontmoeten. Met sport als ontspanning wordt de meeste tijd doorgekomen.

Zolang duurt het echter niet meer want nog hoogstens 1½ mnd. en Marinus gaat op de boot. Dus dat schiet al aardig op.

Jan van Vucht schreef zijn laatste brief uit Indonesië. Op 2 Juni is hij met de "Kota Inten" naar Holland afgevaaren. Namens het gehele kokpersoneel dankt Jan het Gestels Thuisfront voor alle lectuur die altijd werd gezonden. Verder zegt hij aan alle Gestelnaren zijn oprechte dank voor alles wat voor hun in Indonesië werd gedaan en tot weerziens in Gestel .

Wim v. d. Pol is flink aan 't verhuizen geweest. Van Sumatra is hij aangekomen in Bandoeng, dat is dus nog een hele reis geweest. De natuur en het klimaat bevalt hem hier beter dan in Sumatra. Alleen het wachtkloppen bevalt hem niet zo erg, en volgens Wim wordt in Bandoeng nog veel tijd met wachtkloppen doorgebracht.

Wim was ook een van de laatsten die naar Indonesië vertrok, dus zal het nog even wachten zijn, doch ook Wim weet er de moed wel in te houden.

Terwijl Jan v.d. Groenendaal bezoek heeft van Wim de Laat moet er toch even een briefje tussendoor voor thuisfront. Bij Jan is zo'n soort zoete inval voor alle Gestelse militairen. Bijna altijd heeft hij bezoek van de een of de andere die belust is op een keertje lekker eten.

En Jan kan daar schijnbaar wel aankomen. Dat zit daar wel snor. Jan groet nog alle vrienden en bekenden en vooral alle huisgenoten.

Ook wij groeten hier alle Gestelse mannen in de Oost en de schrijvers van de afgelopen maand zeggen wij hartelijk dank .

Gestels Thuisfront .

<p style="text-align: center;">KATH. THUISFRONT</p> <hr style="width: 100%;"/> <p style="text-align: center;">NU NODIGER DAN OOI</p>
--

DANKBETUIGING :

Namens mijn ouders, broers en zusjes, betuig ik langs deze weg mijn hartelijke dank aan H.H.Gestelijken, Edelachtb.Heer Burgemeester, Katholiek Thuisfront en alle Gestelnaren, familie, vrienden en bekenden, voor de mooie cadeau's en bloemen en verdere blijken van belangstelling onderhouden bij mijn thuiskomst uit Indonesië.

Sold. 1e klas M.v.d.Boogaard,
Gemonde .

FELICITATIE :

Gerard Schakenraad wordt alsnog gefeliciteerd met z'n 22e verjaardag op 8 Juni van : Vader, Mien en Jan, en verloofde.

MIKKEL VERTELT

Mikkel heeft voor 't eerst van zijn leven gesolext. O, weet U niet, wat dat is ?

Mikkel wist het eerst ook niet, maar nu zoveel te beter. Het is zoiets als mosquitoën. Weet U het dan nog niet ?

Nou, U kruipt op een soort fiets met ergens een motortje. Dan gaat de rest vanzelf, tenminste dat zou moeten, maar gewoonlijk is dat niet zo. Vandaar dat het niet so spits komt, waar dat motortje ergens hangt.

Wij solexen nooit meer van ons leven. Op weg naar Parijs zijn we net tot Poppel gekomen. Toen raakte er wat janhagel in de benzine en we stonden onbeweeglijk stil juist bij de Bel-se Douanen: "Gij hoeft ge hier niet te stoppen, menierke, zijn wellie geen Hollanders, zulle" .

Een 10 tons truck heeft ons toen naar Paris gezogen. Op de Place de la Concorde zijn we neergefladderd en hebben onmiddellijk dat nachtmerrrie- ding met janhagel en al van de hand gedaan. We kregen een heleboel vuile papierkes in ons hand, die we nauwelijks in onze kahkibroek geborgen kregen. Daar stonden wij eigenlijk voor schut met ons zomertenuë te morren, want het regende. Het was voor de dikke francaises met haar zware, blauwe fabrieksschorten voor een aardige tijdpassering tot de koninklijke stoet arriveerde. Maar toen verscheen plotseling de Garde Républicaine.

Marianne is toch charmant-onberekenbaar. Als iemand al meende, dat ze wel vervallen zou zijn tot een afgetobde weduwe, socialistisch verschrompeld en nog bespat met de modder van 60 werkuren in de week, hij heeft in deze dagen zijn ogen kunnen uitwrijven.

Nee, La Douce France blijkt in hart en vetkanalen nog jong, eeuwig gebloesemd met de meest joyeuse gratie en nog altijd met een koninklijk voorkomen. Hoeveel Fransen hebben in deze dagen de tijd vervloekt dat hun vaderland de gouden kroon werd ontnomen.

Terwijl deze grandioze praal een einde nam, dook Mikkel uit een grijze lucht neer in het hart van de wereldarena, Berlijn. Uit de lucht was het al te zien, de ene helft blauw gevlekt en de andere bruin. Daartussen ontwaarden wij een witte stip van nogal enige omvang.

Onmiddellijk na aankomst gingen wij op zoek om dat merkwaardig middelpunt te ontdekken.

Vlakbij de Brandenburger Tor zagen wij hem plotseling opduiken in al zijn breedheid, transpirerend en druk gesticulerend tegen blauwen en bruinen.

In zijn witte hemdsmouwen leek hij net een spijbelende schooljongen. Wij hadden het al wel vermoed. Het was natuurlijk Trygve Lie, de enige onpartijdige burger in Berlijn, buiten Mikkel. Wij troonden hem mee naar een terrasje voor een kleintje "echte" koffie, terwijl hij over zijn schouder tegen een felle Volkspolizist nog gauw iets riep over "Friede". Daar vertelde hij in vertrouwen over zijn bezoek aan Stalin. Hij had hem zomaar gezegd dat hij helemaal niet tevreden was over hem. Hij had hem gewaarschuwd en meer van die grapjes.

Mikkel kon het zich levendig voorstellen hoe Trygve de Georgische beer onder zijn knevel had gekitteld met de woorden: "Nu geen flauwiteiten, hè Vadertje, anders ga je de box in." Ondertussen verliep de veldslag in de hoofdstad erg rustig. De Engelsen wonnen meer met chocolade dan met tanks. De enorme chocolade Pieckpop aan de zónegrens was in een minimum van tijd verslonden en toen duizenden blauwen langs de rose vleeselijke Pieck trokken, kleefden nog menig bruin restje aan hun lawaaijerige lippen.

Toen we weer aan de grens arriveerden, botsten wij plotseling op reusachtige reclames van Coca-cola. Zware motoren ronkten. De ronde van Nederland gleed voorbij, zeiden de Achterhoekers. Mikkel heeft al die kleuren even voorbij zien flitsen. Toen is hij bij het horen van het aantal kilometers flauwgevallen. Wij kwamen weer bij, toen een aardige juffrouw van het Rode Kruis, bij een poging wat in haar collectebus te krijgen, ons iets in het oor fluisterde: De margarineprijs is vanaf 1 Juli vrij! Dat leek Mikkel wel de moeite waard om even bij te komen, want als vrijgezel is hij huishoudelijk-zuinig aangelegd en Mikkel is geen kamerlid, zodat er niet de minste kans in het verschiet is op directe of indirecte salarisverhoging. Maar die kamerleden eten dan ook geen margarine en hebben geen verstand van prijsvragen oplossen, anders waren zij natuurlijk geen kamerlid. Ons volk heeft recht op goede kamerleden, zei de minister, en hij gaf ze een zakcent meer. Nu, daar konden de edele vertegenwoordigers geen debat aan wijden. Volgens ons bedoelde hij "gegoede kamerleden", maar dat is natuurlijk een drukfout van de krant geweest.

In Arnhem hebben wij nog even een rondje gerumbad tussen de poten van de Eiffeltoren met een echte française. Het kan heus geen kwaad, dat die stijve Rijnoverbewoners eens wat meer zwier en gratie door hun straten zien zweven.

Daarna zijn we in een hittegolf terechtgekomen en hebben de zee opgezocht. Toen we na een zoveelste duik weer op het strand spoelden, vingen wij persoonlijk de eerste Hollandse Nieuwe. Half versuft hing hij aan de bandjes van ons zwempak. Wij hebben het feit maar doodgezwegen en er heerlijk van genoten achter een stel roodgeblakerde stadsruggen van enkele dagjesmensen.

Toen hebben wij vijf liter water gedronken en ons laatste schoon hemd aangetrokken .

Cheerio, Je Mikkel .

..... VAN DE KAREL DOORMAN

Wij ontvingen wederom een beschrijving van de oefeningen, die o.m. met het vliegdekmoederschip "Karel Doorman" zijn gemaakt. Thans gaat het over de oefeningen in de Golf van Biscaye en Het Kanaal. Die oefeningen, zegt de schrijver, kan men verstaan onder een schijn-oorlog, die wel zo goed als echt is: alleen wordt er geen munitie gebruikt.

De manoeuvre's zijn bij onze dorpsgenoot goed in de smaak gevallen.

"In de nacht van Maandag op Dinsdag kregen we een aanval van Motor-torpedoboten, die tijdig werden opgemerkt door middel van echo's van de radar. Door het spoedig gegeven alarm, kwam het gehele schip in rep en roer en vlug had men de vijandelijke boten ontdekt. Alle hands aan dek. De motoren van de vliegtuigen werden gestart en de lopen van de kanonnen werden gericht. Toen we de M.T.-boten in zicht kregen, werden er lichtkogels afgeschoten. Dat was een fantastisch gezicht. De gehele lucht was een en al licht. Daarbij kwamen nog de vuurpijlen, die door ons werden afgeschoten. Voor de vijand was dit een teken, dat hij ontdekt was. De vijandelijke boten trachten uit het licht te komen. Wanneer dit niet lukte, dan werd er een groene lichtkogel afgeschoten ten teken van overgave. Zo kwamen en gingen alle M.T.-boten. Daags daarop deden allerlei vliegtuigen een aanval op het smaldeel. Doch ook onze vliegtuigen waren paraat, zodat me-

nig piloot van een vijandelijk vliegtuig een veilig heenkomen moest zoeken. Doordat onze uitkijkpost blijkbaar meer interesse had voor de laagvliegende vliegtuigen, hadden zij geen erg in de hoogvliegers, die dan ook wel kans zouden hebben gezien, om ons schip, zonodig, in de grond te boren. Tot 's-middags 4 uur duurden deze aanvallen. Toen stoomden we op naar Rotterdam, de veilige thuishaven, waar we 's-morgens om 6 uur aankwamen. De schrijver beëindigt zijn brief met een dankwoord voor alle Thuisfronters voor al hun moeite en steun tijdens de reis van de Karel Doorman."

Wij op onze beurt danken matroos van Roosmalen voor zijn bijdragen.

HET GOUDEN PRIESTERFEEST VAN ONZE OUD - PASTOOR.

Op, Vrijdag, 9 Juni vierde onze oud-Pastoor, de Zeereerw.Heer C. Lübbers, thans rector in het zusterklooster te Diessen, zijn 50-jarig Priesterfeest. Dit belangrijke feest is in onze parochie vanzelfsprekend niet ongemerkt voorbijgegaan. Uit dankbaarheid voor het vele wat de Jubilaris als kapelaan en later als Pastoor voor zijn parochie gedaan heeft, werd door het Kerkbestuur namens de parochianen, die daarvoor gelden bijeenbrachten, een reproductie gekocht van het onlangs door de kunst-schilder van der Plas vervaardigde prachtige schilderstuk, voorstellende Z.H. de Paus, welk schilderstuk de Jubilaris werd aangeboden. Op de feestdag werd in de door de Gouden Jubilaris gebouwde parochiekerk door de Zeereerw.Heer Pastoor J.Burgers een plechtige H.Mis opgedragen, welke door het voltallige college van Burgemeester en Wethouders en vele parochianen werd bijgewoond. Na deze H.Mis togen het Kerkbestuur en het college van Burgemeester en Wethouders naar Diessen, om de jubilerende oud-Pastoor persoonlijk geluk te wensen. Ook verschillende oud-parochianen kwamen Rector Lübbers gelukwensen. Vele cadeaux mocht de Jubilaris in ontvangst nemen. En het zal hem zeer zeker goed gedaan hebben, dat men ook in Gestel zijn priesterjubileum herdacht heeft .

DE MUZIKALE FEESTEN

ONDANKS REGEN EN ONWEER EEN GROOT SUCCES.

Zoals we in ons vorig nummer vermeldden, vierde de Harmonie "St. Michaël" onlangs haar 25-jarig bestaansfeest. Bij gelegenheid van dit jubileum organiseerde het bestuur een festival. De boomgaard gelegen achter de boerderij van A. Smulders was omgetoverd in een feestelijk en gezellig terrein, waar een muziekkiosk was opgesteld. En jammer genoeg, behoort bij een festival een kermis d'été. Tot dekking van de onkosten, wegens de "enorme" belangstelling voor goede muziek. Gelukkig was de kermis op het Dommelterrein, zodat men daarvan op het feestterrein geen hinder ondervond en de muziekliefhebbers rustig konden genieten. Op Hemelvaartsdag was het de eerste dag van het driedaags muziekfeest .

Van 12 - 1 uur hield het bestuur van de feestvierende harmonie een receptie in Hotel v. d. Linden. Het was er zeer druk. Naast de zeeereerw. Heer Pastoor en beide kapelaans, zagen we er het voltallig gemeentebestuur en vertegenwoordigingen van bijna alle plaatselijke verenigingen. Dat het medeleven met de harmonie niet kwijnende is, blijkt wel uit het feit, dat vele bloemstukken en geschenken onder couvert de gelukwensen vergezelden.

Om 5 uur begonnen de concerten .

De daaropvolgende Zaterdag werden de muziek-feesten voortgezet met een avond-concert op het feestterrein door de fanfare "St. Lambertus" uit Gemonde. Met de mars "Vieux Camarades" werd dit prachtige concert geopend. Op het feestelijk versierde terrein waren echter slechts weinig Gestelse muziekliefhebbers, die dit alleszins geslaagde concert kwamen beluisteren. Wel vele Gemondenaren hadden het dreigende onweer getrotseerd en zeer terecht werden de successen van hun fanfare met een hartelijk applaus door hen beantwoord. Jammer was het, dat dit concert wegens een hevige onweersbui in de zaal van hotel "De Drie Zwaantjes" moest worden voortgezet, waar het geheel wegens de beperkte ruimte niet volledig tot zijn recht kwam.

Zondag was het de grote dag van de muziekgezelschappen, aangesloten bij de Bond van Harmonieën en Fanfares Schijndel en

omstreken.

De marsmuziek was die middag niet van de lucht. Een zevental harmoniegezelschappen en fanfares marcheerde onder vrolijke tonen op naar het gemeentehuis waar te ongeveer half drie vóór het bordes de gezamenlijke mars "Schelde galm" onder leiding van de heer Johan Wierds. Het was een lust voor de ogen de verschillende gezelschappen te zien.

Na een korte toespraak door de heer A.A. Cooymans voorzitter van de bond werd door alle gezelschappen de mars "Schelde galm" onder leiding van Johan Wierds uitgevoerd.

Hierna werd de marswedstrijd gehouden waaraan door vijf gezelschappen werd deelgenomen .

De 1e prijs hierbij werd behaald door de Orthense Harmonie met 45 pnt. Een keurig vlot geheel. Dezelfde prijs met 41 pnt. behaalden "St. Cecilia" uit Rosmalen en de harmonie "T.O.G." uit Berlicum. De fanfare "St. Willibrordus" uit Heeswijk en de harmonie "St. Cecilia" uit Schijndel behaalden resp. met 36 en 34 pnt. de 2e prijs.

Na de marswedstrijd werden de bestuurders der deelnemende gezelschappen ten gemeentehuize ontvangen. In de raadzaal werden zij verwelkomd door burgemeester. Het deed de burgemeester bijzonder veel genoegen hen in de voornaamste zaal van de gemeente te verwelkomen speciaal in verband met de herdenking van het 25-jarig bestaan van de Harmonie "St. Michaël".

De burgemeester was de oprichters van de harmonie "St. Michaël" dankbaar, dat zij 25 jaar geleden tot de oprichting van dit gezelschap waren overgegaan. Tenslotte nodigde spreker allen uit het glas te heffen op het welzijn van de jubilerende harmonie .

De voorzitter van de bond beantwoordde de speech van de burgemeester. Spreker was de burgemeester zeer dankbaar voor de hartelijke en welgemeende woorden waarin hij de noodzakelijkheid en belangrijkheid van een harmonie op het platteland zo duidelijk naar voren heeft gebracht. Op het landelijke doch feestelijke concertterrein werden hierna door de verschillende gezelschappen concerten gegeven .

Een waardig slot was wel het grote sluitingsconcert gegeven door de Koninklijke Harmonie 's-Bosch. Een prachtig concert, waarvoor zeer veel belangstelling bestond en waarover eenieder vol lof was. Jammer, dat ook hier weer de regen de muzikanten noodzaakte het concert na de pauze in de zaal van hotel "De Drie Zwaantjes" voort te zetten. De heer Wierds werd

door de beschermheer van "St. Michaël" de heer L. de Gruyter, hulde gebracht voor het gebodene op deze avond, maar vooral met zijn prestaties van de Kon. Harmonie.

Sportnieuws

Van het voetbalfront kunnen we deze keer verschillende belangrijke gebeurtenissen melden. Het voornaamste is wel dat St.M.Gestel dit keer wederom op het nippertje geen kampioen is geworden. De belangrijke wedstrijd St.M.Gestel - O.D.C. eindigde in een gelijk spel, waardoor wij werden uitgeschakeld. Het andere belangrijke feit is wel, dat ook in onze vereniging de verplichte training is doorgevoerd. Om niets te vergeten zullen we echter de verrichtingen van onze vereniging op de voet volgen.

16 April: D.V.G. 2 - St.M.Gestel 3 : 2 - 2 .

In een zeer matige wedstrijd bevochten de jongens van ons 3e elftal de reserve's van Liempde. En moesten met een gelijk spel genoegen nemen. Technisch waren de onzen wel iets sterker maar de juiste afwerking voor de goal ontbrak, waardoor enkele fraaie kansen verloren gingen.

30 April: St.M.Gestel - O.D.C. 1 - 1 .

In een zeer nerveus gespeelde wedstrijd, welke soms wel hard maar toch fair was, konden geen van beide ploegen het tot een overwinning brengen. Indien O.D.C. won werd zij kampioen St.M.Gestel moest daarentegen ook winnen, wilde zij het tot een beslissing brengen met S.C.B. en O.J.C. Voor de rust wist O.D.C. uit een scrimmage voor St.M.Gestel doel te scoren, terwijl St.M.Gestel na de rust met een penalty gelijk maakte. Onder zeer grote spanning verstreek verder de tijd, terwijl er geen doelpunten meer gemaakt werden, waardoor wij uitgeschakeld werden en O.D.C. beslissings-wedstrijden moest spelen met bovengenoemde clubs. Deze uitslag gaf de verhouding in het veld goed weer. Inmiddels heeft S.C.B. de beslissings-wedstrijden gewonnen, en mag de promotiewedstrijden spelen .

7 Mei: Sittard - St.M.Gestel : 2 - 1

Voor de derde ronde in de K.N.V.B.-beker-competitie moest ons eerste elftal het opnemen tegen de zwakke 2e klasser

Sittard uit Sittard. Op een zeer slecht terrein werden de onzen door een onverdiende nederlaag uitgeschakeld.

14 Mei: St.M.Gestel 3 - V. O. W. ; 4 - 2 .

In een snelle en sportieve strijd zegevierde St.M.Gestel 3 met 4 - 2 over het Veghelse V.O.W. Een wedstrijd welke weinig om het lijf had, daar er voor beide ploegen niets meer op het spel stond.

De vriendschappelijke wedstrijd St.M.Gestel 2 - B. M. C. werd ter elfder ure door B.M.C. afgelast daar enkele spelers van hun verhinderd waren .

29 Mei: Bekerwedstrijden te Oisterwijk .

Door ons eerste elftal werd deelgenomen aan de door de verenigingen Oisterwijk te Oisterwijk uitgeschreven bekertournooi. De wedstrijd Taxandria - St.M.Gestel werd door Taxandria met 3 - 1 gewonnen waardoor wij van verdere deelname werden uitgeschakeld.

De wedstrijd Tico (Vught) - St.M.Gestel 2 vond geen doorgang door een misverstand in onze vereniging, enkele spelers kwamen niet op terwijl er verschillende waren welke niet wisten dat zij moesten medespelen .

Op 1 Juni en 3 Juni vonden er de bestuursvergadering en de algemene jaarvergadering plaats. Het belangrijkste feit is wel dat er in deze vergadering besloten is de verplichte training door te voeren. Gelukkig is er door het bestuur en door de vergadering ingezien dat in de huidige voetbalwereld de verplichte training en dringende noodzaak geworden is. Het ligt niet op onze weg, in de Schakel een pleidooi af te steunen om de voetballers aan te sporen de training trouw te bezoeken, maar we kunnen toch niet nalaten hen ook vanaf deze plaats nog eens aan hun belofte te herinneren.

11 Juni: B.V.V.-combinatie - St. M. Gestel ; 4 - 5 .

Daar TICO (Vught) officieel aangesloten was bij de K.N.V.B. speelde beide ploegen een huldigingswedstrijd op Tico-terrein. Onze ploeg behaalde een overwinning op de B.V.V.-combinatie . In deze wedstrijd werden enkele nieuwe krachten in ons elftal geprobeerd. En niet zonder succes.

Tot slot speelde ons 2e elftal nog een wedstrijd tegen TICO . Onze reserves lieten de Tico-lui de eer en keerde met een 4 - 3 nederlaag naar huis .

Tot slot willen we nog mededelen dat het bestuur wederom besloten heeft het clubblad regelmatig te doen uitkomen. Ver-

scheen echter eerst het clubblad wekelijks, thans is het de bedoeling om het zoveel mogelijk iedere maand te doen verschijnen. Belangstellenden welke het clubblad willen ontvangen, kunnen dit opgeven bij het bestuur der vereniging. Het zal ongeveer rond de eerste der maand uitkomen. Tot volgende keer,

BURGERLIJKE STAND.
=====

GEBOORTEN :

Gerardus A., z.v. Wilh. M. van Hintum en Wilhelm. v. Vught.
Cornelis W.H.A., z.v. C.A.Smulders en W.H.G.M. Smulders .
Albertus W.C.M., z.v. A.C.J. Cooijmans en W.M. Westerlaken .
Christiaan M.M., z.v. H.M. v. d. Pol en A.M. v. Oorschot .
Gerardus H.B.M., z.v. M.H.F. Böinck en Chr. M. Oomen .
Margaretha A.M., d.v. Franciscus Heessels en Johanna Speeks.

HUWELIJKEN :

Simon H. M. Jongmans en Antonetta J. A. Jansen .
Petrus G. J. de Leijer en Anna H. Verhoeven .
Johannes C. van Erp en Maria Eekels .
Franciscus den Otter en Francisca W. van Zandbeek .
Jean H. Pennings en Adriana van Doorn .
Wilh. J.v.d.Steen en Lamberdina Chr. van Roosmalen .

OVERLIJDEN :

Antonius de Hommel, echtgen.v.W.C.Brands, oud 80 jaren .
Johanna M.v.d.Broek, wed. v. Adr.Kuijpers, oud 80 jaren .
Marinus Mauriks, echtgen.v. A.v.d.Broek, oud 69 jaren .
Anna C.H.Huskens, echtgen.v. J.v.Grinsven, oud 87 jaren .
Wilhelmina v.d.Donk, wed.v. Joh.Kapteijns, oud 89 jaren .
Josephus J.v.d.Heuvel, wedn.v.Louisa B. v.d.Elst, 86 jaren .

GEWIJZIGD ADRES

== Dpl.Sold. W.v.d.POL.
== No 29.03.02.177. Fr.Det. H.K.A.G.Veldpost Bandoeng.
==

De bekende advertentierubrieken, alsmede de maandelijkse verantwoording van diverse bijdragen (rondjes) e.d.,,,, , moesten deze keer wegens drukke werkzaamheden van onze Penningmeester, komen te vervallen tot volgende maand.

